

## Іманентне оцінювання як інструмент розвитку навчальної саморегуляції та формування суб'єктності студентів в умовах метаосвіти

*Хричов Сергій Олександрович<sup>1</sup>, Медведовська Тетяна Павлівна<sup>2</sup>, Чернушенко Олена Олександрівна<sup>3</sup>, Дегтярьова Юлія Володимирівна<sup>4</sup>*

Опубліковано	Секція	УДК
21.01.2026	Освіта/Педагогіка	378.147:37.091.3

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.18867717>

**Анотація.** У статті розглянуто іманентне оцінювання як інноваційний педагогічний інструмент підтримки суб'єктності, саморегуляції та мотивації студентів у змішаному освітньому середовищі.

Актуальність теми зумовлена зміщенням акцентів сучасної освіти від зовнішнього контролю до особистісного розвитку здобувача, що потребує переосмислення ролі оцінювання в навчальному процесі. На основі аналізу філософських, дидактичних і психологічних засад іманентного оцінювання було розроблено дидактично вивірену модель, яка передбачає інтеграцію оцінювання в структуру курсу «Харчові добавки» через рефлексивні щоденники, чек-листи, інструменти само- та взаємооцінювання в середовищі Moodle LMS, Google Classroom, Microsoft Teams.

Емпірична перевірка моделі здійснювалася в межах педагогічного експерименту з участю 144 студентів. Статистичні результати (t-критерій Стьюдента) засвідчили достовірні покращення в експериментальній групі за всіма показниками: саморегуляцією ( $p < 0.01$ ), академічною мотивацією ( $p < 0.01$ ) та підсумковим рівнем знань ( $p < 0.01$ ).

Отримані результати підтвердили гіпотезу щодо ефективності іманентного оцінювання як внутрішнього механізму супроводу навчання, що стимулює рефлексію, автономію та відповідальність студентів. Запропоновано практичні рекомендації для викладачів і визначено перспективи подальших досліджень у STEM-галузі та дистанційній освіті.

<sup>1</sup> викладач спеціальних дисциплін, Дніпровський технологічно-економічний фаховий коледж / асистент кафедри міжнародного туризму та готельно-ресторанного бізнесу, Університет митної справи та фінансів, ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-4864-7769>.

<sup>2</sup> кандидат педагогічних наук, доцент, директор Міжгалузевого навчально-наукового інституту безперервної очно-дистанційної освіти (МІБО), доцент кафедри філософії і педагогіки, Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0510-0196>.

<sup>3</sup>Чернушенко Олена Олександрівна, кандидат хімічних наук, доцент, доцент кафедри харчових технологій, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-6386-7646>.

<sup>4</sup> кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри філософії і педагогіки, Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8229-4994>.

**Ключові слова:** іманентне оцінювання, саморегуляція, суб'єктність, Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams, змішане навчання, академічна мотивація, освітнє середовище.

### **Immanent assessment as a tool for developing learning self-regulation and shaping student subjectivity in the context of meta-education**

**Annotation.** This article examines immanent assessment as an innovative pedagogical tool for fostering student subjectivity, self-regulation, and motivation within a blended learning environment. The relevance of the topic is driven by a paradigm shift in modern education – moving from external control toward the personal development of learners – which necessitates a rethinking of the role of assessment in the educational process. Based on philosophical, didactic, and psychological foundations of immanent assessment, a pedagogically robust model was designed. It integrates assessment into the structure of the course "Food Additives" using reflective journals, checklists, self- and peer-assessment tools within digital platforms such as Moodle LMS, Google Classroom, and Microsoft Teams.

Empirical validation of the model was conducted through a pedagogical experiment involving 144 students. Statistical results (Student's t-test) confirmed significant improvements in the experimental group across all indicators: self-regulation ( $p < 0.01$ ), academic motivation ( $p < 0.01$ ), and final test performance ( $p < 0.01$ ).

These findings support the hypothesis that immanent assessment serves as an effective internal mechanism for educational support – stimulating student reflection, autonomy, and responsibility. Practical recommendations for educators are proposed, alongside directions for further research in STEM disciplines and online learning contexts.

**Keywords:** immanent assessment, self-regulation, subjectivity, Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams, blended learning, academic motivation, educational environment.

### **Вступ**

Постановка проблеми. Сучасна освітня парадигма стрімко еволюціонує у бік особистісно орієнтованого навчання, де центральним стає не тільки засвоєння навчального матеріалу, а й формування в здобувача освіти здатності до самостійного аналізу, рефлексії, регуляції власної навчальної діяльності. У цьому контексті особливого значення набуває іманентне оцінювання як постійний внутрішній процес педагогічного відстеження динаміки навчання, що ґрунтується на гнучкому зворотному зв'язку, саморефлексії та партнерстві між учнем і викладачем.

Попри активні дослідження у сфері формативного оцінювання, іманентне оцінювання залишається недостатньо структурованим у практиці вищої освіти. Зокрема, відсутня чітка система критеріїв і методів, які б дозволяли поєднати постійне спостереження за навчальною активністю студента з об'єктивним аналізом динаміки формування ключових освітніх компетентностей.

Крім того, в українському академічному середовищі відчувається потреба у глибшому розумінні впливу іманентного оцінювання на розвиток навчальної саморегуляції, відповідальності за результат і суб'єктності студента. Особливо це актуально в контексті реформи вищої педагогічної освіти, де викладач не лише передає знання, а й стимулює особистісне зростання здобувача.

Таким чином, постає наукова проблема впровадження іманентного оцінювання в освітній процес ЗВО так, щоб воно сприяло розвитку навчальної саморегуляції, формуванню суб'єктності та підвищенню академічної мотивації студентів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У контексті швидкої трансформації освітнього середовища, спричиненої як технологічними змінами, так і глобальними викликами (зокрема пандемією COVID-19 та війною в Україні), спостерігається зростання інтересу наукової спільноти до досліджень, пов'язаних із формами

оцінювання, що дозволяють ефективно відстежувати навчальний прогрес здобувачів освіти у змішаному та дистанційному форматах.

Особливе місце в цьому контексті займає іманентне оцінювання, яке сьогодні розглядається як частина гуманістичної освітньої парадигми, де в центрі – учень/студент як суб'єкт власного навчання, а не просто об'єкт зовнішнього контролю. Воно дозволяє оцінювати процес, а не лише результат, підтримуючи розвиток рефлексії, метапізнання, відповідальності за навчання.

Найбільш близьким до іманентного оцінювання у міжнародній термінології є поняття формативного оцінювання (*formative assessment*), однак іманентне оцінювання є більш глибинним – воно функціонує не лише як діагностичний елемент, а як невід'ємна частина навчального процесу, органічно вбудована у щоденну активність студента.

Як зазначає Nyman [1], успішне навчання в дистанційному середовищі на пряму залежить від здатності студента до саморегуляції: планування, моніторингу власного прогресу та усвідомлення цілей навчання. У дослідженні проведено якісний аналіз досвіду студентів педагогічних спеціальностей, які в умовах онлайн-навчання розвивали нові навички організації пізнавальної діяльності. Автор підкреслює: *"Self-regulated learning (SRL) is a cornerstone in contemporary educational paradigms, particularly when learning environments are decentralized and flexible"*.

Heikkinen та ін. [2] у своєму дослідженні студентів під час навчання у змішаних форматах з використанням LMS-систем виявили, що рівень саморегуляції на пряму корелює з типами взаємодії студентів із цифровим середовищем. На основі кластерного аналізу було виокремлено три типи студентів: *"low-regulating improvers"*, *"disengaged low regulators"*, *"high-regulating improvers"*. Результати їх досліджень свідчать про те, що ті здобувачі, які мали стабільну підтримку та іманентний зворотний зв'язок (неформальний, але регулярний), демонстрували значно вищі освітні результати.

У свою чергу, наукові дослідження Lobos та ін. [3] підтверджують, що у змішаному навчанні з використанням цифрових платформ студенти активно залучаються до самооцінювання та самокорекції, особливо коли ці інструменти є частиною курсу, а не додатковим компонентом. З точки зору вчених, іманентні форми оцінювання, як-от ведення навчального щоденника, взаємооцінювання в групах, обговорення критеріїв успішності, позитивно впливають на формування внутрішньої мотивації до навчання.

Ці результати перегукуються з теоретичними узагальненнями Evans та ін. [4], які запропонували модель EAT (*Equity, Agency, Transparency*), де іманентне оцінювання постає як форма партнерства між викладачем і студентом. Така модель акцентує увагу на прозорості критеріїв, автономії студентів у прийнятті рішень щодо власного навчання та рівності доступу до освітніх ресурсів, що особливо важливо у дистанційному форматі.

У статті Khuder [5], опублікованій у журналі *Assessment & Evaluation in Higher Education*, аналізується стратегія *"feedback seeking"* у контексті онлайн-освіти як ключова частина саморегуляції. Автор вважає, що студенти, які свідомо шукають фідбек від викладачів або одногрупників, ефективніше контролюють власний прогрес, навіть у віддалених умовах.

Загалом, аналіз наукової літератури засвідчує, що іманентне оцінювання: сприяє розвитку навчальної автономії; забезпечує психолого-педагогічну підтримку у дистанційному середовищі; дозволяє студенту відчувати суб'єктність у процесі здобуття знань; позитивно корелює з мотивацією до навчання та успішністю.

Водночас більшість досліджень мають акцент на окремих інструментах (тестах, щоденниках, peer-review), що не дозволяє сформулювати цілісну модель іманентного оцінювання у вищій школі, особливо у професійно-практичних дисциплінах, до прикладу "Процеси та апарати харчових виробництв", "Основи електротехніки",

"Харчові добавки", "Інноваційні харчові технології", "Стандартизація, сертифікація та контроль якості харчової продукції", "Основи функціонального харчування" тощо. Таким чином, постає потреба у створенні практичної моделі, яка б включала дидактичну логіку, цифрові технології та механізми самооцінки, що й визначає актуальність подальшого дослідження.

Мета дослідження. Аналіз сучасної педагогічної літератури та емпіричних досліджень у сфері вищої освіти, зокрема у змішаних і дистанційних форматах, засвідчує зростаючу роль іманентного оцінювання як інструменту підтримки навчального прогресу студентів.

У нових освітніх реаліях, де викладач дедалі рідше є єдиним джерелом знань, а студенту необхідно самостійно планувати, оцінювати і коригувати свою навчальну діяльність, саме внутрішньо вбудовані форми оцінювання, тобто іманентне оцінювання – набувають особливої значущості. Їх основна відмінність полягає у тому, що оцінка не є зовнішнім актом контролю, а органічною частиною навчального процесу, яка відображає не лише результат, а й динаміку особистого пізнавального поступу.

У рамках змішаного та дистанційного навчання іманентне оцінювання виконує роль компенсаторного механізму, що забезпечує зворотний зв'язок у ситуаціях обмеженої фізичної взаємодії, сприяє підвищенню навчальної мотивації та дозволяє студенту відчувати себе активним учасником освітнього процесу.

Проте, незважаючи на зростаючу популярність цього підходу в теорії, у практиці його використання все ще існують методичні прогалини. Насамперед, ідеться про брак цілісних моделей, які б інтегрували іманентне оцінювання в навчання конкретної дисципліни з урахуванням її специфіки.

Саме тому метою даного дослідження є теоретичне обґрунтування та емпірична перевірка ефективності моделі іманентного оцінювання як засобу розвитку навчальної саморегуляції та суб'єктності студентів у змішаних і дистанційних формах організації навчального процесу. Здійснення цієї мети передбачає створення методично виваженого, практично застосовного підходу, який поєднує педагогічні, психологічні та цифрові компоненти навчання.

Виходячи з цього, у дослідженні було сформульовано робочу гіпотезу: якщо у змішаному або дистанційному навчальному середовищі послідовно впроваджувати дидактично обґрунтовану модель іманентного оцінювання, яка включає інструменти самооцінки, взаємооцінювання, рефлексивного аналізу та регулярного індивідуального зворотного зв'язку, то це позитивно впливатиме на рівень саморегуляції навчальної діяльності студентів, сприятиме розвитку їх суб'єктності та підвищенню академічної мотивації.

Реалізація мети передбачає вирішення таких завдань дослідження:

- опрацювання сучасних підходів до іманентного оцінювання в освітніх практиках змішаного й дистанційного навчання;
- виокремлення педагогічних умов, що сприяють формуванню саморегуляції у студентів;
- розробка методичної моделі інтеграції іманентного оцінювання в процес викладання дисципліни "Харчові добавки";
- проведення педагогічного експерименту з аналізом кількісних та якісних результатів щодо змін у саморегуляції, мотивації та суб'єктному ставленні до навчання.

Таким чином, подальше дослідження спрямоване на створення не лише оцінювального механізму, а й інструменту педагогічної підтримки, який сприятиме розвитку автономності та відповідальності у здобувачів освіти, а отже – забезпечить підвищення ефективності навчального процесу загалом.

### Результати

Філософські, дидактичні та психологічні засади іманентного оцінювання виступають фундаментом, запропонованої нами, моделі.

З точки зору філософії, дане поняття розглядається не як зовнішній акт судження, а як природна складова діяльності.

У педагогічному дискурсі цей підхід трансформувався у концепцію оцінювання, що відбувається постійно й органічно.

Сутність іманентного оцінювання полягає у його здатності забезпечувати зворотний зв'язок у реальному часі, підтримуючи розвиток компетентностей через самостереження та рефлексію. Воно протиставляється традиційному оцінюванню, що фіксує лише результат, часто із затримкою, й не впливає безпосередньо на процес навчання.

У моделі іманентного оцінювання фокус зміщується з контролю до підтримки, з оцінювання викладачем до самооцінювання студентом.

Формування суб'єктності в освіті – один із ключових викликів сучасної дидактики. Суб'єктність трактується як здатність індивіда бути активним, автономним і відповідальним учасником навчального процесу, що самостійно ставить цілі, обирає шляхи їх досягнення та рефлексує власну діяльність. Такий підхід передбачає перехід від пасивного засвоєння знань до їх активного конструювання, що можливо лише за умови зміни ролі оцінювання – з інструменту контролю на інструмент розвитку.

Згідно з теорією самовизначення, студент стає суб'єктом навчального процесу тоді, коли в нього сформовані автономія (можливість самостійного вибору), відчуття компетентності (усвідомлення власної ефективності) та соціальна включеність (відчуття приналежності до групи).

Іманентне оцінювання підтримує всі три чинники: воно стимулює автономну активність (через вибір способів виконання завдань), розвиває компетентність (через безперервне покращення на основі зворотного зв'язку) та включеність (через взаємооцінювання і командну роботу).

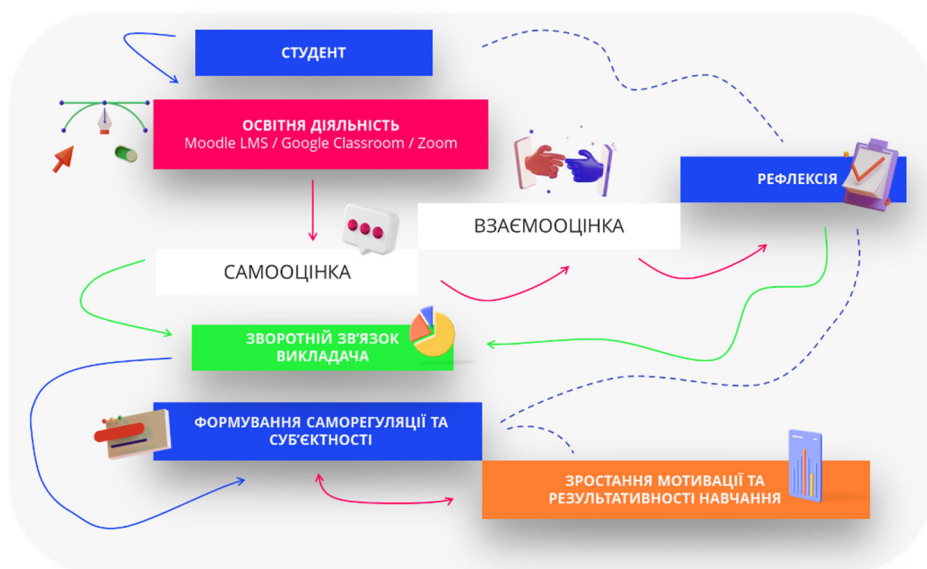
Психологічно модель ґрунтується на теорії саморегульованого навчання, яка передбачає активне управління власним навчанням: постановку цілей, моніторинг прогресу, адаптацію стратегій і саморефлексію. Саморегуляція формується поступово – через рефлексію над власними діями, зіставлення очікувань і результатів, а також аналіз причин успіхів або труднощів.

Отже, вищеозначені компоненти були вбудовані нами в освітню практику через елементи щоденника саморефлексії, чек-листи оцінювання, модулі взаємооцінювання, що стимулювали розвиток метапізнавальних умінь.

Оскільки навчальний процес був гнучко організований у LMS Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams, – студенти мали змогу відстежувати власну динаміку, що посилювало відчуття контролю над навчальними результатами й посприяло розвитку відповідальності за власне навчання.

Дослідження проводилося у контексті дисципліни «Харчові добавки» для студентів III курсу освітнього ступеня «бакалавр» за спеціальністю G13 (181) Харчові технології у закладі вищої освіти з впровадженою змішаною формою навчання.

У межах дисципліни було впроваджено модель іманентного оцінювання, спрямовану на інтеграцію процесу оцінювання в освітню діяльність студента (рис. 1). Метою моделі стало забезпечення такого типу оцінювання, що не лише фіксує кінцевий результат, а й супроводжує процес навчання, стимулюючи розвиток саморефлексії, самоконтролю, внутрішньої мотивації та академічної відповідальності.



**Рисунок 1. Блок-схема реалізації моделі**

*Джерело: авторська розробка*

У дослідженні взяли участь 144 респонденти (студенти), які були поділені на контрольну (КГn = 72) та експериментальну (ЕГn = 72) групи. Експеримент тривав протягом одного навчального семестру (16 тижнів). Контрольна група навчалася за традиційною моделлю оцінювання: семестрові бали, модульні тести, фронтальний контроль.

Цифрова платформа Moodle LMS, Google Classroom, Microsoft Teams стала основною інфраструктурою для реалізації іманентного оцінювання. Її інструменти включали: форуми для рефлексій, модулі для взаємооцінювання (peer review plugin), опитувальники для самооцінювання, чек-листи, а також цифрові журнали з відкритим доступом до результатів.

Усі елементи були зібрані в єдину систему підтримки та моніторингу індивідуального прогресу студента.

Модель оцінювання охоплювало кілька видів навчальної діяльності, що включало такі компоненти:

1. Студенти заповнювали навчальний щоденник, у якому щотижня проводили саморефлексію, відповідаючи на запитання: "Що засвоєно?", "Які труднощі виникли?", "Які висновки зроблено?", "Як вивчене пов'язується з майбутнім фахом?".
2. Використовувалися онлайн-тести самоперевірки без виставлення оцінок, які дозволяли студентам виявляти власні прогалини.
3. Індивідуальний зворотний зв'язок від викладача – щодва тижні (письмовий коментар через LMS).
4. Самооцінювання за чек-листами – перед модульним тестуванням (оцінка власної готовності за шкалою від 1 до 5).
5. Завдання з відкритою структурою.
6. Активно застосовувалося взаємооцінювання, коли роботи перевірялися одногрупниками за визначеними критеріями (табл. 1).

**Характеристика критерій взаємооцінювання**

Критерій	Межа балів	Визначення
Повнота змісту	0...3	“0 балів” – відсутній зв'язний зміст або зміст не відповідає завданню; “1 бал” – зміст фрагментарний або поверхневий “2 бали” – зміст переважно повний, але з незначними пропусками; “3 бали” – повне, логічно структуроване розкриття теми.
Обґрунтованість висновків	0...2	“0 балів” – висновки відсутні або не мають логічного зв'язку з аналізом; “1 бал” – частково обґрунтовані висновки; “2 бали” – чітко сформульовані, логічні та обґрунтовані висновки.
Актуальність прикладів	0...2	“0 балів” – приклади відсутні або нерелевантні; “1 бал” – наведено приклад без чіткого пояснення; “2 бали” – наведено сучасні, точні й доречні приклади.
Саморефлексія	0...3	“0 балів” – відсутня рефлексія або загальні формулювання; “1 бал” – поверхнєве усвідомлення труднощів або досягнень; “2 бали” – частково осмислена навчальна діяльність; “3 бали” – глибока рефлексія з елементами самооцінювання та прогнозування подальших дій.

*Джерело: авторська розробка*

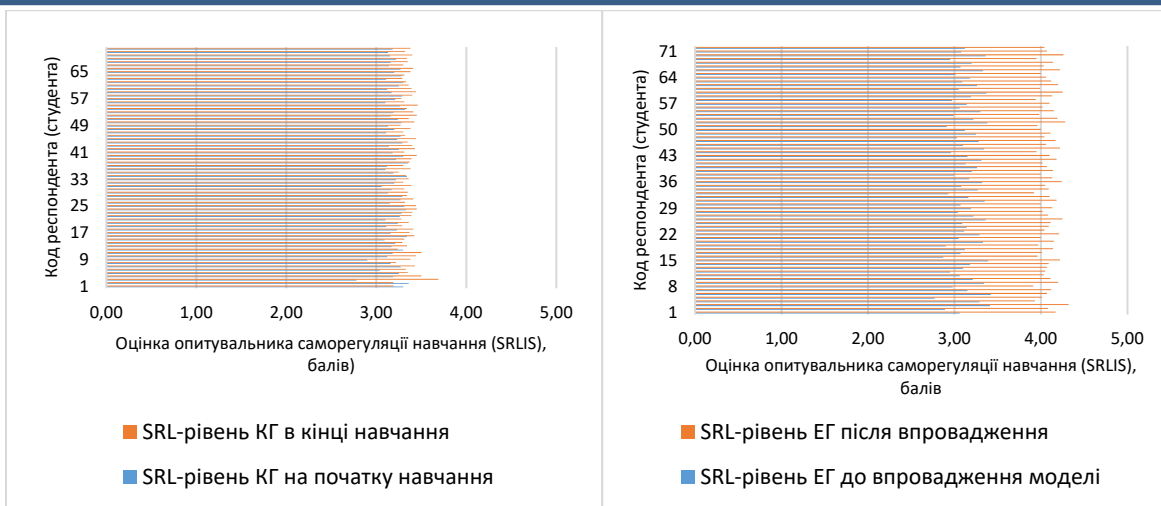
Максимальна оцінка за кожне завдання становила 10 балів. Сума балів протягом семестру дозволяла скласти динамічний профіль прогресу кожного студента.

Для збору даних щодо ефективності моделі були використані три інструменти.

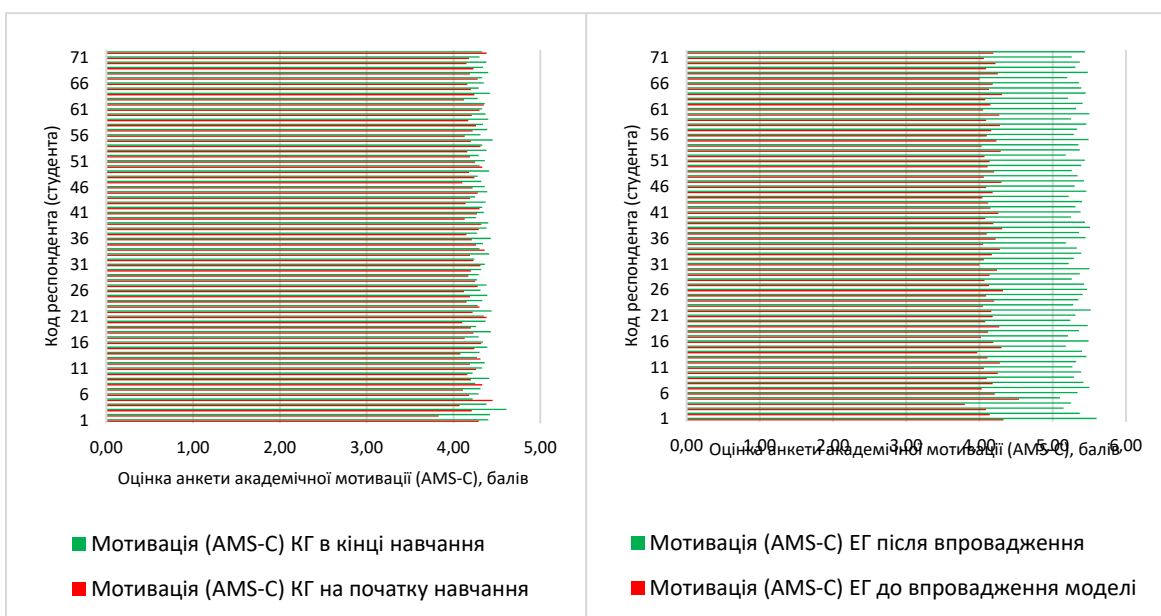
*Перший* – адаптований опитувальник саморегуляції навчання (SRLIS), що оцінював здатність до планування, моніторингу, мотивації та самокорекції за шкалою від 1 до 5. Результати представлено на рисунку 2.

*Другий* – анкета академічної мотивації AMS-C, яка дозволила зафіксувати зміни у внутрішній та зовнішній мотивації. Результати представлено на рисунку 3.

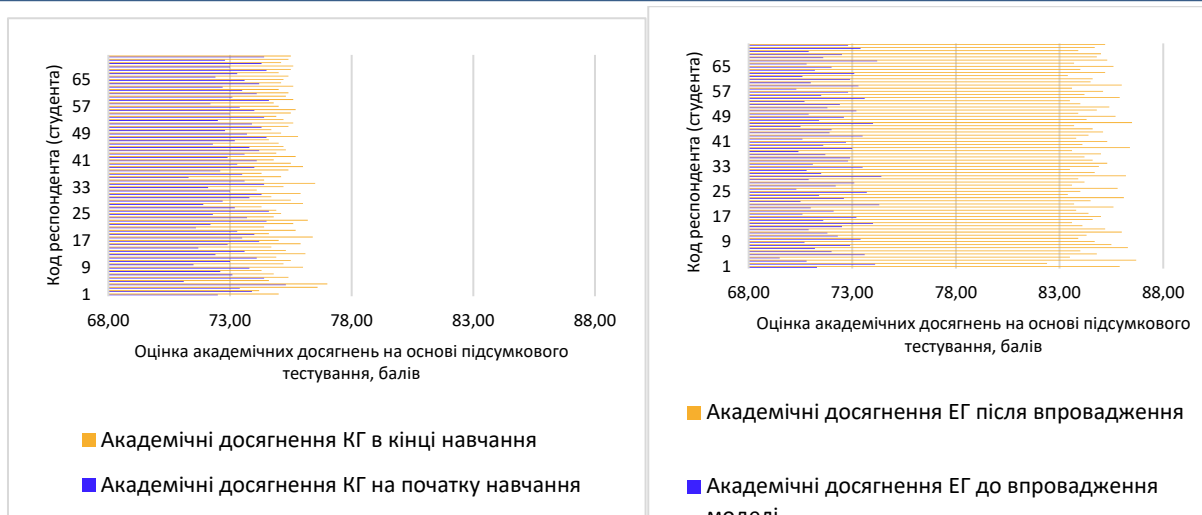
*Третій* – аналіз академічних досягнень на основі підсумкового тестування. Результати представлено на рисунку 4.



**Рисунок 2. Кореляція SRL-рівня контрольної та експериментальної групи**  
Джерело: авторська розробка



**Рисунок 3. Кореляція мотивації до навчання (AMS-C) контрольної та експериментальної групи**  
Джерело: авторська розробка



**Рисунок 4. Кореляція академічних досягнень контрольної та експериментальної групи**

*Джерело: авторська розробка*

Дані оброблялися статистично із використанням формул середнього значення, стандартного відхилення та t-критерію Стьюдента для незалежних вибірок:

Середнє значення (M):

$$M = \frac{\sum x_i}{n} \quad (1)$$

Стандартне відхилення (SD):

$$SD = \sqrt{\frac{\sum (x_i - M)^2}{n-1}} \quad (2)$$

t-критерій Стьюдента:

$$t = \frac{M_1 - M_2}{\sqrt{\frac{SD_1^2}{n_1} + \frac{SD_2^2}{n_2}}} \quad (3)$$

Оброблені статистичні дані представлено у таблиці 2.

*Таблиця 2*

**Результати статистичної обробки**

Показник	Група	До експерименту (M±SD)	Після експерименту (M±SD)	t	p
SRL-рівень	ЕГ	3.12 ± 0.44	4.05 ± 0.39	6.21	p < 0.01
	КГ	3.15 ± 0.46	3.31 ± 0.42	1.52	p > 0.05
Мотивація (AMS-C)	ЕГ	4.1 ± 0.51	5.3 ± 0.49	5.87	p < 0.01
	КГ	4.2 ± 0.55	4.3 ± 0.50	0.62	p > 0.05
Оцінка за тест	ЕГ	72.3 ± 6.4	84.6 ± 5.1	8.11	p < 0.01
	КГ	73.1 ± 6.7	75.2 ± 6.2	1.83	p > 0.05

*Джерело: авторська розробка*

Результати експерименту засвідчили статистично значущі покращення в експериментальній групі за всіма показниками. Найбільш суттєвим виявився приріст рівня навчальної саморегуляції (з 3.12 до 4.05), що підтверджує ефективність іманентного оцінювання як інструменту внутрішнього навчального моніторингу та засобу активізації особистісної участі в навчальному процесі. Також спостерігалось

помітне підвищення академічної мотивації (з 4.1 до 5.3 балів) і результатів підсумкового тестування (з 72.3 до 84.6 балів).

Крім кількісних даних, у ході напівструктурованих інтерв'ю студенти експериментальної групи зазначали, що завдяки навчальним щоденникам, самооцінювальним чек-листам і регулярному зворотному зв'язку з викладачем вони краще усвідомлювали власні слабкі сторони, точніше планували підготовку до тестів, почувалися більш впевненими та залученими до освітнього процесу.

Цікаво, що навіть студенти з низьким початковим рівнем мотивації за шкалою AMS-C демонстрували позитивну динаміку, що свідчить про потенціал іманентного оцінювання як компенсаторного інструменту в умовах нестачі зовнішньої стимуляції та автономного режиму навчання. (виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів).

### Висновки

Таким чином, сьогодні іманентне оцінювання розглядається як частина гуманістичної освітньої парадигми, де в центрі – учень / студент як суб'єкт власного навчання, а не просто об'єкт зовнішнього контролю. Воно дозволяє оцінювати процес, а не лише результат, підтримуючи розвиток рефлексії, метапізнання, відповідальності за навчання.

Результати дослідження дозволяють підтвердити висунуту гіпотезу про ефективність іманентного оцінювання як інструменту підтримки суб'єктності та саморегуляції навчання в умовах змішаного освітнього середовища. Статистично значущі покращення в експериментальній групі за такими показниками, як рівень саморегуляції, академічна мотивація та підсумкові результати тестування, свідчать про високу педагогічну доцільність запропонованої моделі.

Практичні рекомендації для викладачів і вчителів включають:

- активне впровадження щоденників саморефлексії як інструменту розвитку метапізнавальних навичок;
- використання LMS-платформ для створення середовища постійного моніторингу й зворотного зв'язку;
- поєднання самооцінювання, взаємооцінювання та диференційованого зворотного зв'язку як способу підвищення автономності студентів;
- формування чітких критеріїв оцінювання, прозорих і зрозумілих здобувачам освіти.

Перспективи подальших досліджень пов'язано з можливістю адаптації моделі іманентного оцінювання до інших дисциплін, зокрема в STEM-напрямах, де важлива постійна рефлексія над процесами аналізу, моделювання та обчислень. Особливу увагу заслуговує потенціал іманентного оцінювання у повністю дистанційних або гібридних формах навчання, що стають все більш поширеними. Доцільними є також міждисциплінарні дослідження впливу такої моделі на формування критичного мислення, навичок співпраці та навчання впродовж життя.

Запропонована модель іманентного оцінювання довела свою результативність в умовах змішаного навчання для таких дисциплін, як «Харчові добавки», оскільки дозволяє інтегрувати оцінювання безпосередньо в освітній процес, роблячи його прозорим, діалогічним і персоналізованим. Вона забезпечує не лише контроль, а й розвиток, спрямований на внутрішню мотивацію та самостійну освітню активність здобувачів.

**Список використаних джерел**

1. Nyman, F. (2024). "You're not learning skills—you're just realizing what you can do": A preliminary study of self-regulation in higher education. *Frontiers in Education*, 9. <https://doi.org/10.3389/feduc.2024.1418297>.
2. Heikkinen, S., Saqr, M., Malmberg, J., & Tedre, M. (2025). A longitudinal study of interplay between student engagement and self-regulation. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 22(1). <https://doi.org/10.1186/s41239-025-00523-3>.
3. Lobos, K., Cobo-Rendón, R., Bruna Jofré, D., & Santana, J. (2024). New challenges for higher education: Self-regulated learning in blended learning contexts. *Frontiers in Education*, 9. <https://doi.org/10.3389/feduc.2024.1457367>.
4. Evans, C., et al. (2021). Equity, Agency and Transparency (EAT): Partnering in immanent assessment. *Assessment & Evaluation in Higher Education*.
5. Khuder, B. (2025). Feedback-seeking behaviour as a self-regulation strategy in higher education: A pedagogical approach. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 1–15. <https://doi.org/10.1080/02602938.2025.2476621>